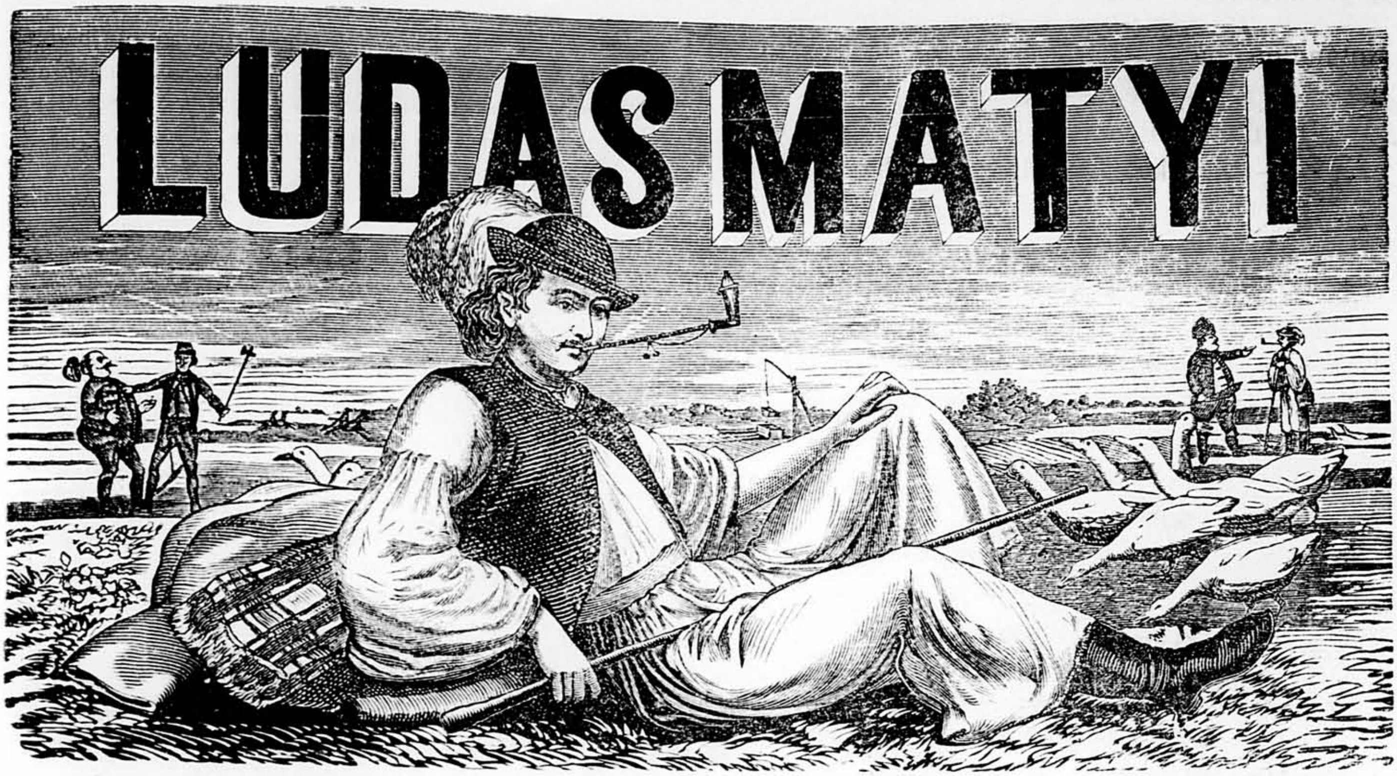

VII. ÉVFOLYAM.	Az előfizetési pénz a	Budapest, jul. 13.	GYÜJTŐKNEK	*Szerkesztői iroda:*
Megjelenik	KIADÓHIVATALBA	1873.	**öt** előfizető után	**Lipót-utca 45. sz.**
minden vasárnap.	**Lipót-utca 45. sz.**	**28**-ik **szám.**	tiszteletpéldány jár.	ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.
Ára félévre **3**, egész évre **6** frt.	alá küldendő.		Egyes példány ára **15** kr.	

Január—juniusi f é l éves, és ápril—juniusi n e g y e d éves prenumeránsainknak előfizetése már a 26-ik számmal lejárván, tisztelettel kérjük pártolóinkat, hogy megrendeléseiket szivesked-jenek ujra megtenni.

Ludas Matyi előfizetési ára.

negyedévre	1 frt. 50. kr.
felévre	3 frt. — „
egész évre	6 frt. — „

Minden **öt** előfizetőt gyüjtőnek tisztelet példánnyal kedveskedünk.

Az előfizetési pénzek postai utalványon küldendők a **kiadó-hivatalba.**

Buda-Pest Lipót-utca 45. szám alá.

A k i a d ó h i v a t a l.

Csernátonihoz.

Most már értem, mért csufola egyre
Jókai téged „C é r n a T ó n i“-nak?
A „j ö v ő s z á z a d“ regényirója
Jól tudta: hogy a cérna elszakad.

Mert bár egy dongót (Lónyayt) megölhet,
De ha hatalmas oroszlán nyakat —
(Negyvennyolcas pártot) akarna fojtó
Hurokba vetni, — roppanik, szakad.

A bunda.

— Makáma. —

Mégis bunda a bunda, — ki a k ü l s e j é t k i v ü l hordani megunta — f o r d i t s a k i; — télen meleg — nyáron hideg, — ki még ennyit se tud, az cs — a — csa, — cs — i, csi = csacsi!

Bundás atyafiak! tehátlan — tegyetek így, én megpróbáltam. — A szabály ez: embert körülmény mindenre rávesz — a mi télen jó, nem jó nyáron — és viszont — a nyári iránt télen át érezünk iszonyt.

Egy, kettő, három! — gondolataimat ím kitárom, — a mi télen — r é g e n ! — volt b e l s ő — most a kánikulában nem első — azaz k ü l s ő, — mert az ember benne sül fő, — ha nem forditja ki — gazdája: én, te, vagy más valaki. —

Notándum: bun — dáról foly a sző — azaz hogy pereg — mint kerek — orsó.

De megemlitem — itten, — hogy csak azokra — a mokra — emberekre illik mindez, kik hűk elveikhez, — azaz — kik — nap süt vagy havaz — nem felváltva téli kabátot vagy kitlit — hanem mindig bundát hordanak. — Bizony pedig ez bolondság mainap!

Azért mondom hát — én levetettem a bundát — s igy senkise mondhatja — legyen bár „honnak atyja" — rám: — „no lám! — a régi módit megunván. — ez is forditott egyet a bundán.

Janus-Csernátony.

Holuba Mátyás.

A ki a vizet ki nem állhatja.

(Folytatás.)

Holuba Mátyásné ifjaszony más nap oly vidám, oly magakedveltető lett, mintha a gondolatfészkében lerakott reménytojások, már repülö madarakká anynyányisodtak volna. Ily elözékenységet részéröl alig tapasztalt az öreg Holuba mester, mióta a házasság szent igájában dulakodnak egymás mellett, pedig már annak isten jóvoltából farsangfarkán mult két esztendeje.

Hej, ha tudta volna az öreg, miért van oly jó kedve a menyecskének? Sára aszony telivér karjait, férjének nyakába kerekitvén, midön a jóltevö álom enyhe szellöje kiragadta ágyából a mámor felhöjének utolsó foszlányát is, — ekkor úgy bánhatott vele, mint játékos macska a cincogó egérrel. Megcsókolta nyirett bajusza alatt a vizgyülölet corpus delictijét, azt a szederjes ajkat, melynek néhai piros szinét réges-régen devalválta az ital.

— Csak már jobb lennél te Matyim! akkor szüntelen úgy szeretnélek, mint most, csak ne lennél annyiszor oly utálatos részeg!

A pintér egészen más ember lett, mint tegnap este, férfias gyöngédsége vasárnapi köntösbe öltözködék, más — mert a kora reggel-üditő ölében, józan volt. Most nem akart uralkodni szerelmes nején, hanem inkább ő hódolt meg annak a piros pozsgás fürge menyecskének, kinek a mester-asszonyok közt aligha akadt párja a városban, kivel ő a sors könyvében egy egész számot jelent.

— Megjavúlok kedves lelkem Sári! — meglásd, fogok parancsolni vágyaimnak és az italnak! — mondá fogadástételét oly olvadékony hangon, mint a viasz.

Felkészült napi foglalkozásához Holuba Mátyás mester, — felkötötte a bőrkötényt, vette a cirkalmat, trőbölyt, abroncshúzót s más efféle szerszámait, — elballagott szépen oda, abba a mély pincébe, hol a különféle jó borok érzéscs iklandó tömege penészes hordókban nyujtózkodik, oly szándékkal, hogy legalább ez alkalommal leküzdi önmagát s megmutatja Sárinak, hogy van egy férfi, ki meg is tudja tartani a mire igéretet tön, — s ezen férfi ő!!

De az a finomzamatú hegyaljai, az ember torkán gözeröi könnyedséggel kocsikázik alá s lelkesülö izgalomba hozza az egész idegrendszert! S az a boros gazda annyira szives, hogy nem lehet kinálásától megszabadúlni!

Egy-két pohár bor bevétele, még nem megszegése a fogadásnak, hiszen a gyengülö beteg részére is finom bort szokott rendelni az orvos.

Az az egykét pohár bor elkezdé melegiteni a mester füle tövét s a jóltevö melegség nemezkalapja alatt következő elhatározó gondolatot érlelé: Mit?! nekem egy asszony fogna parancsolni?! Ivott tovább is, s midőn a hordókon bevégzé mütételét, ő rajta is bevégezte netovábbját — a bor.

Alig tudott a pincelépcsökön föltántorogni.

Teste egész hosszával mérte végig a gyepet, mintha azt akarta volna kijelenteni: már most csak azért sem megyek egy tapodtat se! Elkezdett magas hangon alunni, hogy a pince fölötti szölöböl csodájára jártak a kapások.

Szegény elázott bőrduda!

De nevezetesebb esemény történt ez alatt otthon.

A másik utcában lakó kovácslegény, — kinek régen szivére cseppent a menyecske s mindent elkövetett hogy a szerelem sakktábláján a kedvező fŏugrást megtehesse, hogy a jelen rettegtető rendszert, biztosan boldogitó érzelemlánccá kovácsolhassa: tehát betoppant a kovácslegény nem sokára, hogy a hordókuruzsló elszerszámoskodék, — kinek éppen a kovácsmühely elött kellett elballagnia. Mihelyt észrevette a legény a zörgő bőrkötőt, fölötte a nyirett bajusz elöre mozgósitását, azonnal tudta a teendőket.

A fürge pintérgyakornokot kiküldé asszonya a kapúba, hogy annak idejében pontosan telegrafirozza a házi úr jövetelét, — különben az ajtósarkon fityegő kétágú korbács elhúzza számára a cepperl-polkát. Benn pedig következő társalgás rögtönöztetett a mosolygó fali képek tanúságára:

— Lásd kedves Palim mennyire szeretlek, — nyögdécsel a koca gerle, — kész vagyok érted e rücskös verébijesztő kölyök segélyét is igénybe venni, csakhogy jelenlétedéd édes gyönyörben ringató perceit magaméva tehessem!

— Hát én, nem eléggé szeretlek? — viszonzá a cyklopi ajak — szivem mühelyén nagy és mondhatlan vágygyal dolgozik szüntelen érretted az igazi vonzalom.

— Férjem ma reggel azt fogadta, hogy megjavúl, megpróbálja viz iránti gyülöletes hajlamát leküzdeni, — nem lesz többé részeges. De mi haszna, ha szivem táblájáról szerelmed képét nem birom letörleni.

— Szerelmünk nem lehet biztos, mig ez ócska bortömlő utunkat állja.

— Csak te vagy minden gondolatom, tanácsadóm reményem és örömem!

— Tehát, ha tanácsom, mely csak mielöbbi boldogságunkat célozza, nem fogod megvetni, rézorrú férjeddel hirtelen kell végeznünk.

— De mi lesz belölem ha megtudják?!

— Óh nem úgy kell azzal bánnunk, hogy valaki nyomára jöhessen, a mit titokban elvégzünk, nyilvános boldogsághoz fog vezetni.

— De hogyan fogunk vele legkönyebben elbánni?

— A láb alól eltevésnek nagyon sok útja-módja van; de legkönnyebb, leggyanútlanabb módja, ha te elmégy a patikába, nehány garasárú patkánymérget hozva, amúgy ügyesen étkébe szórod, ettöl bizonynyal meglátja a más világot.

— Igazad van.

— Ha haza tántorog, készitsd legkedvesebb ételét, — midön semmit nem gyanit, — kerül horogra, azután majd megmutatja a körülmény mit tegyünk vele.

— Igazad van.

Ekkor kotródik be lélekszakadva az inas: jaj, itt jön! itt jön majsztram!

Mintha nehány font lópor lobbant volna föl alatta: rögtönzött sietséggel pattant a padlásra a szerelmi légyotton lepetett don Gounár, hogy onnan lebocsátkozva az eresz hézagán a kertbe s a kertböl haza szárazhátaskodhassék.

A szobában minden rendén volt, a becsörtetö mester nem sejté, hogy az élete ellen merénylett összecsküvés szálai csak éppen most bontakozának le a vasmarku ciklops találékony agyának gonbolyagáról; nem sejté, hogy éppen elöbbi pillanatban kakukkoskodék ki családi fészkéböl a titkolódzó árulás. Csak a feleség szive dobogott hangosan, rendetlenül, mintha nem volna elég helye a piros kendő alatt; talán a viszontlátás boldogitó örömétöl? Nem, hanem a megugratott kedves iránti aggodalom miatt.

A mester mámorfellege, a csendes álom jóltevö szellöjének mozgatása alatt, nagy részben szétfoszlott, — csak olyan fél jó kedve volt, — melyben, nagy élvezettel szeretett aggatózva a kákán is bogot keresni s ha kellett osztogatni azt a porciót, melyböl ismételt adagot nem instál senki.

Az ártatlan szelidség s elözékenység arcával felé mosolygó menyecske, oly szeretetteljes, annyira tudja magát kedveltetni! nem köthet belé.

A gyakornokat kaparitja elő.

— Mit dolgoztál kölyök? — rivalkodék a fojtott boszankodás orditó hangján — elvégezted azon abroncsolási munkát, mit reggel megparancsoltam?

— Nem, nem végeztem, édes kedves jó majszt'ram! pityergé félelmes reszketéssel a fiú.

— Hát mit csináltál, semmirekellö?

— Pali bácsi a kapuba állitott, hogy várjam majsztr'ramot — zokogá szörnyü ijedten.

— Micsoda Pali bácsi? dühönge feleségének fordúlva a mester.

A menyecske tetten csipett tolvaj arcváltozásával igyekezett igazitani a gyermek nem remélt vallomásán.

— Nem Pali, hanem Józsi testvérem, ki a katonaságból szabdsággal éppen most érkezett haza.

Tiltott szerelemben még a hazugság is élvezet.

A tiltott szerelem pirosan mosolygó vad alma, hanem nagyon elvásolja fogát, a ki bele harapott; sötét komrában égő lámpa mely önmagát emészti föl. Vonzza sodrába a sziveket, mint hajót az örvény, hogy az elsülyedés fokonként következzék be. Azért vonzó, mert tilos, — a tilos utáni esengés fő jellemvonása némely női szivnek, oly öröklött tulajdon, mint a fogfájás. Már Éva ősanyánk a paradicsomi ártatlanság kényelmes ölében, unatkozása következtében kivánkozott a tilos után.

Az unatkozó nők, hogy legalább foglalkozást, szellemi szórakozottságot nyerjenek, nem rosz akaratból, hanem élénk, mozgékony véralkatuknál fogva, elgondolkoznak a boldog szerelem lehetőségéröl, az élvet-adó gondolatot annyira megszokják, hogy végre nincs kivihetlen, nincs tilos. Ezen édes gondolat vánkosán szivök oly nyugodt, mint alvó kisded a bölcsöben. A tiltott szerelem, szokatlan élvek ajtaját tárja fel, feledtet erényt s becsületet.

Holubáné is megfeledkezett erény s becsületröl, mert hazudott.

Szegény fiut hatalmasan eldöngette a mester, akár csak egy hordót, hogy még a padláson is rezgett sikoltozása hangjától az a fris pókháló.

De azért a fiú nem árult volna el egyebet, ha négygyé vágták volna is, — mert attól félt, hogy asszonya is oly bökezüen fogja osztogatni számára a fekete levest, mig különben minden nap tejben-vajban föröszti a nagyméltányosságú elnézés.

(Folytatása is lesz.)

A francia bucsujárásokra.

Hercegek és képviselők
(Hajh, szenteknek csaptak fel ők!)
Bucsujárni mennek.
Imádják az istent nagyon
És — keraszttel ütik agyon
A józan értelmet.

A szerelemgyermek.

Gi(c)zike leányasszony: Ugyan Ferenc gazda! van-e kigyelmednek szive, hogy oltárhoz nem akar vezetni? Már csak azért is elvehetne kigyelmed, hogy gyermekünket törvényesittse.

Ferenc gazda: Hagyj békét hugám! ugy sem soká él az a nyápic kölök! Aztán én meg mondtam jó előre, hogy a házasságra ne számitts.

Világkiállitási kép.

Ludas Matyi: Há megy kend Ferenc bátya?

Ferenc gulyás: Ezeket a cimeres jószágokat hajtom Bécsbe a világkiállitásra, tudom, hogy megbámulja majd az a német.

Ludas Matyi: Hijába hajtja kend azokat oda. Nem tudja é azt a példabeszédet, hogy az ökör, Bécsben is csak ökör marad.

Csalánok.

Gr. Festetich Leó illamtanát a krach fenyegeti, mióta Greguss Ágost a Kisfaludi-társaság közelebbi ülésén azon hirneves aesthetikai felolvasását tartotta a társaság tudákos tagjai előtt, hogy sokkal illendőbb az embernek orrát a zsebkendőjébe fújni mint a markába; ahol pedig köpláda van a szobában, illetlen dolog nem a kölpládába, hanem a köpláda mellé köpni.

—

A versaillesi nemzetgyülés egy szinházban ülésez, melyet még XV. Lajos épittetett kedvese mulattatására, s a republikánus népképviselők feje fölött ott diszlik a Bourbonok koronája, a despotikus egyeduralom jelvénye.

Bizony elég komikus történeti adat ez, de még sem tesz tul a mi méltóságos főrendeink mumiai bürleszkjén, — kikre oly büszke önérzettel tekint le az eperjesi bakó Karaffa képe!

—

Gróf Cziráky Jánosnak K . . . . .-M . . . . van egy igen okos szamara. Ugyanis valahányszor a gazdája ultramontán keresztet vet magára, a szabadonc füles mindannyiszor elorditja magát; a falubeliek aztán elnevezték az ájtatos csacsit éneklő barát-nak.

—

A fővárosi egészségügyi bizottmány a pesti vizvezeték fluidumából egy pintes üveggel küldött fel a bécsi kiállitásra.

A jury megkóstolván Lindley szörpét, ugy találta: hogy ivásra ugyan egészségtelen, de mosdásra használható, ha... megülepszik.

—

Az orvosok ez évi nagygyülése elmarad, miután a doktor urak félnek a — kolerától.

—

Törökország jelenlegi nagyvezére előbb napszámos, azután pedig jó darab ideig pincér volt.

Gróf Cs... Laci pedig először roppant urodalmak birtokosa, később mexikáner önkéntes volt és most pincér.

Hja! ilyen ez a közösügyes világ!

—

Borsszem Jankó, — meghallván, hogy a párisi „Figaró" persa nyelven üdvözölte a Párisba érkezett saht, — komolyan el van tökélve, hogy ő még jobban ki fog magáért tenni, mert ha ő felsége Pestre is le találna rándulni, Borsszem Jankó őt kutyanyelven fogja üdvözölni.

—

Thaisz Elek mielőtt fürdőre utazott volna, még egy főkapitányi rendeletet adott ki, mely megtiltja a Pest és Buda között közlekedő propellerek kéményeinek a . . . füstölést.

—

Csernátoni müutra készül, a civilizáltabb várokat, minők Piripóty, Szilas Balhás, Kutyabagos, Kóka, Bikityi stb. látogatja meg s tanulmányozni fogja az ott divó nyelvészetet és társadalmi miveltséget.

Statisztikai adatok.

Amerikában 600 emberre jut egy hirlap.

Debreczenben pedig 60. ezer civisre jut egy, hanem ez a hatvanezer lélek meg is eszik aztán rendes évben 11.900,000, szökő esztendőben pedig 21.900,366 rőf kolbászt.

—

George Elliot irónő „Middlemarch" cimü munkája kéziratáért 40.000 dollárt kapott.

Titán Laci azt mondja erre fitymálva, hogy ez az ő müveinek dijázásához képest csak biktri. Legközelebb is „szerelmesek bugása" cimü regényeért öszvesen tiz mond tiz tiszteletpéldányt adott neki Gorombarát kiadó munkadij fejében.

—

A persa sahnak csak 9 millió dollára megy a föld adóból évi jövedelme, mig a Hesszenkasseli uralkodónak domestikája többre rug 9 véka . . . krumplinál.

Snitt-rimek.

Scholcnak sörházában
Habzó kriglik mellett,
Élénk disputa foly
A kolera felett.

A társalgási nyelv
Magyar, a mint dukál,
Csupán csak egy tót van
A ki germanizál.

E krigli hőst — ha kérded
Olvasóm — wie hájszt er?
Ez bizony Tóth Lajos
Ő a tischlermájster.

Szerelmesek naptára.

Ily cim alatt készül világra jönni egy kalendáriom, melyet Kan Agár úr lát el töltelékkel.

Már maga az, hogy „születik" érdekes a szerelmesekre nézve.

Érdekes a szerkesztő neve is, a nőknek a vezeték, a férfiaknak pedig a keresztneve kötheti le figyelmét.

Szerkesztő Pesten igen jártas ember, sokat koslatott, ismer minden zúgot-lyukat, s igy a fiatal szerelemvadászoknak igen bölcs utmutatója leszen.

Hanem gyanú merült föl: vajjon nem-e a politicai szerelmesekről szól, s in specie nem a Tisza-Csernátony-féle kamasz-szerelem nyilvánulásait örökiti-e meg e naptár lapjain?

Aligha; hiszen több évfolyamot akar megérni!

Avanche! a szerkesztő sovány. Hizzék meg.

Drum, drum, drum!!

Már megrendeltek egy-egy példányt a következő szerelmesek:

Kutya és Macska,
Kecske és Kés,
Mátyás Diák és Lopszem Jankó,
Lónyai és Szlávy.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Egy magyar-osztrák folyamodvány.

Nagyméltóságu Honvédelmi Ministeriumhez
Budán

alázatos esedezés
Lang Jánosnak
Óbudán Főutcza 36ik Sz. a.
Fiat János Katonaságtol megmentési ügyben
a bend előadott jelentések szerint
Sörgös
ad manes rogat humilime
Fail Károly Ügy: Id. Ujvilág Utcza 6-ik Sz a.
lak. 4-ik Sz.

Pesten

2. R. Id.

Nagyméltóságu Ministerium!

Alázatosan alolirot beadtam f. évi 5/3 18281 Ikt. sz. a Nagyméltoságu Ministeriumnál fiam Jánost katonaságtol megmentésért hoza szökséges rendes csatolmányokat: mind az egyik

1 rendes tökéletesen kiálitot Családilapot
1 Orvosi rendes bizonyitványt
1 Telekkönyv kivonatot, csatolmányok mellet kelleni Megyétol kiadot Ministeriumi is Megyei megmentési kivonatnak, is a fol: honapi 16-kán T: Assentáczio előt csak válam is Testem tapogatasi vizsgaláczioi lapnak egy Ur — nem igazságosan ledöntésel a Nagym: Ministeriumi is Megyei megmentést, mielen alázatosan alolirot esedezek mich berufend auf das Gesetz des Hohen Arme Commando mit welchen Arme unbemitelte nach überschrittenen 60jährigen alter, so aber auch meiner art als nicht nur in 66ten jahre alters Söhne nicht zu Assentiren sind, igazságosan előadot betegségem is rosz Szemeim, mind folvást beteges Koros Nőm ugyan nem Képes Gazdaságamot ellatni, mivéget Fiam Jánost katonaságtol megmenteni kerestem, mihez hogy ha a Nmél: Ministerium szükségesnek találna egy Unpartaische Untersuchung meiner ganzen angaben rendesen mentőlelőbb kegyesen megvizsgáltatni megrendelni

A Nm. Ministeriumnak

legalázatosabb esedező
Lang Jakab, m. k.

K. Óbudán 25/6 1873.

Lá d Honvédelmi miniszterium f. sz. 25232—873.

A megreparált nagy Kristófhoz.

Megreparált szent! vedd gratulátióm,
Kicsiszolák hát végre a bőrödet,
Mely a sok portul és esőtől
Fájdalom! ugy bepiszkolódott!

Ott állsz a váci utca szögelletén
S jár nappal, éjjel a tömegen szemed.
„A bakterok nagy bakterának"
Tisztel e gyönge óda téged.

Vén tagjaidnak herkules-izmai
Nem lankadoznak, vállaid is viszik,
— Mind hajdan Atlas tarta mennyet —
Ünnepi feszszel az üdvözitőt.

Kezedbe diszlik szörnyü gerundium;
A gazdád házát támogatod vele.
Hős Toldi Miklós téged óh szent
Látva, bizony kalapot emelne.

Hanem sajátlag mért vagy ez őrhelyen,
Aszfaltos utcán? — bakterok apja te!
Bizony miattad lopni könnyü!
Volt, vala, van s leend is itten...

Kristóf, te Jézust hordod a válladon,
Nyakunkra vettük mink is a németet.
Vaj renovál-e minket is a jövő
S lemossa-e majd rólunk ezt a szennyet?

Icig szomszéd és Mihály gazda diskurszusa.

Icig szomszéd: No Mihály gazda! mit mond khend annak a Csernatóninak a handabandázására? ugyancsak köpi ám a markát, hogy ő be fogja bizonyitani a 48-as párt politikájának képtelenségét és kártékonyságát.

Mihály gazda: Én bizony csak azt mondom Icig szomszéd, hogy bolond likból bolond szél fú.

Icig szomszéd: Hát azt thodja e Mihály gazda, hogy miért maradt Csernatóni Mocsárinak adós a felelettel, igérvén, hogy csak majd a kánikulában fog felelni?

Mihály gazda: Én azt gondolom szomszéd, hogy közegészségi szempontból tette ezt Csernátoni, jól tudván, hogy cikkei elolvasása után esik majd legjobban a publikumnak a — fürdés.

Icig szomszéd: Lássa Mihály gazda, én meg azt tartom, hogy azért akar Csernátony épen kánikulában válaszolni, mert épen ez időszakban tündököltetik magukat legragyogóbb szinekben a — chameleonok!

Zsiga pósta.

K.. G... Esztergom: A „sziporkák" nem szikráznak, de még csak nem is musziroznak, hihetöleg a mi élcet fedezett ön fel bennük, az utban reumát kapott.

Egyébiránt ha tollát jobban birja ön forgatni, helyre hozhatja ám a Matyi előtt renoméját.

Kakuknak: „Egy bolond százat csinál". Nem közli a Matyi, mert nem akar lenni a százegyedik.

Lucifernek: Azon a légyotton önnek kellett volna megjelenni s eljátszhatták volna legalább az „angyal és daemon" cimü szinjátékot.

Dorombolónak: A kis cicá-ért megaprehendálna reánk Katica kisasszony.

Szemfülesnek: Sose firtassa ön, hogy az „Üstökös" krónikás adomáit honnan veszi. Az igaz, hogy a legközelebbi számában e cim alatt megjelent adomát „mi az a szabadkőmivesség?" egy esztendő óta játszák már pálám et publice a Komló-kertben, hanem hát nem jár ám az Üstökös minden olvasója a Komló-kertbe, s ezek előtt az óság is ujság.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly

Pest, 1873. Nyomatott Neuer I.nál.